

Dosarul nr. 2ra-1485/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: E. Galușceac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: E. Palanciuc, A. Malîi, V. Clima.)

Î N C H E I E R E

04 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Ion Druță
Tatiana Vieru
Nina Vascan

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către
Andrei Șalari,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Autodominant-Service” împotriva lui Andrei Șalari cu
privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, și
cererea reconvențională înaintată de Andrei Șalari împotriva Societății cu
Răspundere Limitată „Autodominant-Service” cu privire la declararea nulității
facturilor fiscale,

împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a
respins apelul declarat de Andrei Șalari și s-a menținut hotărârea din 02 octombrie
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a ț ă:

La 20 iulie 2016, SRL „Autodominant-Service” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Andrei Șalari cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de
întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că potrivit
contractului nr. 02-15 din 02 iunie 2015, SRL „Autodominant-Service” s-a obligat
să livreze lui Andrei Șalari materiale de construcție.

În vederea executării obligațiilor contractuale asumate prin acest contract, în
baza facturilor fiscale FB6752192 din 02 iunie 2015 în sumă de 11420 lei,
FB6752194 din 03 iunie 2015 în sumă de 7920 lei, FB6752195 din 04 iunie 2015
în sumă de 45220 lei, FB 6752196 din 05 iunie 2015 în sumă de 37150 lei,
FB6752197 din 08 iunie 2015 în sumă de 23000 lei, FB6752198 din 09 iunie 2015
în sumă de 48300 lei și FB9752199 din 10 iunie 2015 în sumă de 16450 lei, SRL
„Autodominant-Service” și-a îndeplinit obligațiile contractuale asumate față de
Andrei Șalari.

A mai completat reclamantul că contrar acestora, Andrei Șalari nu și-a onorat
obligațiile contractuale asumate, în sensul că nu a achitat prețul materialelor de
construcție livrate de reclamantă.

În acest sens a mai indicat reclamantul că din cauza neonorării obligațiilor contractuale, Andrei Șalari este ținut să achite societății reclamante și o dobândă de întârziere, calculată conform art. 585 și 619 Cod Civil.

În acest context, după concretizarea pretențiilor, reclamantul SRL „Autodominant-Service” a solicitat încasarea din contul lui Andrei Șalari în beneficiul său a datoriei în sumă de 219820 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 106471,13 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 03 aprilie 2017 Andrei Șalari a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Autodominant-Service” cu privire la declararea nulității facturilor fiscale.

În motivarea acțiunii, Andrei Șalari a indicat că a recepționat materiale de construcție de la SRL „Autodominant-Service”, doar că în anii 2011-2012, iar la momentul recepționării lor a achitat prețul mărfurilor livrate prin intermediul lui Serghei Postica.

A mai remarcat că ulterior a solicitat actele de proveniență ale materialelor de construcție anterior recepționate, astfel că, Postica Serghei i-a prezentat facturile fiscale litigioase, în care era menționată o dată a livrării la care în fapt aceasta nu avusese loc inclusiv și în cantitățile indicate.

A enunțat reclamantul că potrivit facturii fiscale FB6752192 din 02 iunie 2015, SRL „Autodominant-Service” ar fi livrat nisip în cantitate de 78 tone în sumă de 11420,0 lei, în trei transporturi cu cantitățile de 60 tone, 8 tone și respectiv 10 tone.

Respectiv, reclamantul a susținut că urma să i se prezinte acte distincte pentru trei livrări, trei transporturi, corespunzător trei facturi și trei foi de parcurs. Deoarece astfel nu au fost prezentate, mai mult, nici nu există unități de transport cu o capacitatea de 60 de tone, a conchis că vânzătorul nu a efectuat livrări în volumele indicate în factura fiscală.

Referitor la factura fiscală FB6752194 din 03 iunie 2015, pârâtul-reclamant invoca că în baza acesteia, SRL „Autodominant-Service” ar fi livrat lui Andrei Șalari pietriș în cantitate de 36 tone la prețul de 7920,0 lei, însă unitate de transport cu capacitatea de 36 de tone nu există.

În continuare reclamantul a notat că în baza facturii fiscale FB6752195 din 04 iunie 2015, SRL „Autodominant-Service” ar fi livrat 38 m³ beton marca M250 la prețul de 45220 lei, indicând că pentru transportarea betonului sunt necesare unități de transport speciale, care transportă o capacitate nu mai mare de 7-8 m³ de beton maxim, astfel că, pentru transportarea cantității de 38 m³ beton, urmau a fi efectuate 5 curse, cu eliberarea respectiv a 5 facturi de însoțire și a 5 foi de parcurs, respectiv câte una pentru fiecare unitatea de transport care ar fi efectuat cursele.

Reclamantul a mai subliniat că potrivit facturii fiscale FB6752196 din 05 iunie 2015, SRL „Autodominant-Service” ar fi transportat și livrat blocuri marca FS4 în număr de 24 bucăți, greutatea unui bloc fiind de 2,5 tone, blocuri marca FS4/12 în număr de 37 bucăți, greutatea unui bloc fiind de 1,250 tone, blocuri marca FS4/8 în număr de 32 bucăți, greutatea unuia fiind de 0,5 tone. Prin urmare, dacă să se ia în considerare conținutul facturii, care menționa trei livrări, respectiv, ca și în cazurile precedente menționate, urmau să i se elibereze trei facturi distincte, pentru fiecare transportare, iar greutatea blocurilor nu permitea o singură livrare, factura având un conținut falsificat.

Conform facturii fiscale FB6752197 din 08 iunie 2015, SRL „Autodominant-Service” ar livrat beton marca M200 în cantitate de 23,0 m la prețul de 23000 lei.

Similar cazului analizat supra, pentru transportarea a 23 m beton urmau a fi efectuate 3 curse cu autospeciale, respectiv cu facturarea corespunzătoare.

Conform facturii fiscale FB6752198 din 09 iunie 2015, SRL „Autodominant-Service” ar fi livrat beton marca M200 în cantitate de 9,0 m³ și beton marca M200 în cantitate de 8,0 m³, beton marca M200 în cantitate de 15,0 m³ și beton marca M200 în cantitate de 10,0 m³ în sumă de 48300 lei. Reieșind din conținutul facturii s-a conchis că SRL „Autodominant-Service” a indicat 4 cantități de beton și a făcut referință la 4 rute, 4 transporturi, astfel că urmau a fi prezentate 4 facturi cu 4 foi de parcurs.

Conform facturii fiscale FB6752199 din 10 iunie 2015 SRL „Autodominant-Service” ar fi livrat beton marca M200 în cantitate de 8,0 m³, beton marca M200 în cantitate de 10,0 m³, beton marca M200 în cantitate de 11,0 m³, beton marca M200 în cantitate de 8,0 m³ în sumă de 46450 lei, astfel, urma să prezinte 4 facturi, cu 4 foi de parcurs.

În aceeași ordine de idei reclamantul a mai menționat că toate facturile fiscale, în rândul 5 „Punct încărcare” nu conține adresa primului loc de încărcare a unității de transport (sau a locului în care autotractorul este cuplat la o semiremorcă încărcată); în rândul 8 „Foaie de parcurs” nu este indicată seria, numărul și data emiterii foii de parcurs, care se anexează la factura fiscală; în rândul 9 „Transportator” nu este indicată denumirea, adresa și codul fiscal al transportatorului cu unitatea de transport a cărei va fi efectuată livrarea mărfurilor; în rândul 15 „Primit bunurile intermediarului (transportatorul)” - pe toate exemplarele facturii fiscale nu este indicat numele, prenumele intermediarului (transportatorului) și semnătura lui ce ar confirma faptul primirii mărfurilor pentru transportare; în rândurile 16 „Predat bunurile intermediarului (transportatorul)” și 17 „Primit bunurile (serviciile) cumpărătorului” - intermediarul (transportatorul) nu confirmă prin semnătura că a predat încărcătura.

A relatat reclamantul că pe versoul blanchetelor facturilor fiscale, în cadrul livrărilor de mărfuri nu este completată și prezentată următoarea informație: în rândul 18 „Timpul de staționare a mijlocului de transport” nu e indicat timpul sosirii, staționării la încărcarea mărfurilor și plecării mijlocului de transport (ore, minute) confirmat prin semnătura și ștampila furnizorului.

La fel susținea că din conținutul facturilor, nu derivă când încărcătura a ajuns la destinație, intermediarul (transportatorul) sau reprezentantul furnizorului predă factura fiscală (un exemplar) cumpărătorului, iar cumpărătorul nu a scris timpul sosirii la descărcare și timpului plecării după efectuarea descărcării, timpului staționării (ore, minute) confirmată prin semnătura și ștampila cumpărătorului.

A mai adăugat că în rândul 19 „Ruta și distanța de transport, km”, nu e înscrisă distanța, care trebuie parcursă de unitatea de transport între punctul de încărcare și punctul de descărcare. Dacă transportarea se face de intermediar (transportator), distanța prevăzută pentru parcurs, se coordonează cu beneficiarul serviciilor de transport.

În rândul 20 „Forma de plată” nu e specificată în regie (pentru necesități proprii), în acord, tarif pe unitate de timp, pentru kilometraj, tarif negociabil etc. În cazurile când la transportarea mărfurilor se stabilește încălcări ale legilor de transportare a încărcăturilor, în rândul 21 „Mențiuni” se fac mențiuni despre întocmirea proceselor-verbale, precum și înscrierile organelor rutiere de control. În rândul dat, se mai indică date nereflectate în factura fiscală, dar necesare pentru achitarea

serviciilor de transport testate sau pentru declararea reclamațiilor privind respectarea obligațiilor contractuale.

În același sens reclamantul a mai completat că în rândul 22 ”Calculul prestațiilor de transport” nu este prezentată informația că transportatorul a calculat mărimea plății pentru serviciile de transport prestate.

În concluzie la acest capitol reclamantul a notat că completarea rubricilor menționate este obligatorie, astfel că, în fapt marfa indicată în facturile fiscale nu a fost transportată și deci livrarea nu a avut loc.

Reclamantul a mai susținut că materialele de construcție livrate de Serghei Postica, au fost procurate la rândul său ca persoană fizică de la alți agenți economici fără careva acte de proveniență prin achitare în numerar, SRL „Autodominant-Service” neavând în proprietate aceste materiale de construcție care se susține că ar fi fost livrate.

A subliniat reclamantul că facturile fiscale prezentate conțin informație denaturate, sunt falsificate de către pârâtă, nu reflectă în fapt tranzacțiile reale, prin urmare a considerat că facturile fiscale FB6752192 din 02 iunie 2015 în sumă de 11420 lei, FB6752194 din 03 iunie 2015 în sumă de 7920 lei, FB6752195 din 04 iunie 2015 în sumă de 45220 lei, FB6752196 din 05 iunie 2015 în sumă de 37150 lei, FB6752197 din 08 iunie 2015 în sumă de 23000 lei, FB6752198 din 09 iunie 2015 în sumă de 48300 lei, FB9752199 din 10 iunie 2015 în sumă de 46450 lei, sunt lovite de nulitate absolută.

În acest context reclamantul a solicitat a declara nule facturile fiscale nr. FB6752192 din 02 iunie 2015 în sumă de 11420 lei, FB6752194 din 03 iunie 2015 în sumă de 7920 lei, FB6752195 din 04 iunie 2015 în sumă de 45220 lei, FB6752196 din 05 iunie 2015 în sumă de 37150 lei, FB6752197 din 08 iunie 2015 în sumă de 23000 lei, FB6752198 din 09 iunie 2015 în sumă de 48300 lei și FB9752199 din 10 iunie 2015 în sumă de 46450 lei, emise și eliberate de SRL „Autodominant-Service”, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 25 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Șalari împotriva SRL „Autodominant-Service” cu privire la nulitatea facturilor fiscale, s-a conexat la cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Autodominant-Service” împotriva lui Andrei Șalari cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

Prin hotărârea din 02 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Autodominant-Service”, și s-a încasat de la Andrei Șalari în beneficiul SRL „Autodominant-Service” suma de 219820 lei cu titlu de datorie și suma de 106471,13 lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 1840 lei cu titlu de recompensă a taxei de stat și suma de 9500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică acordată. S-a încasat de la Andrei Șalari în beneficiul statului suma de 7948,73 lei cu titlu de taxă de stat. S-a respins acțiunea reconvențională înaintată de Andrei Șalari împotriva SRL „Autodominant-Service” cu privire la nulitatea facturilor fiscale.

În susținerea soluției sale prima instanță a reținut că existența datoriei se confirmă prin facturile fiscale, care au fost recepționate de către Andrei Șalari, fapt confirmat prin semnătura acestuia, astfel că, neachitarea sumei implică și obligația de achitare a dobânzii de întârziere.

Totodată, prima instanță a concluzionat că deși reclamantul/pârât Andrei Șalari

a invocat nulitatea absolută, nu și-a argumentat poziția sub aspectul că facturile fiscale contravin normelor imperative, mai mult ca atât, legalitatea facturilor fiscale se confirmă și prin faptul că la 21 martie 2016 au fost prezentate situațiile financiare ale SRL „Autodominant-Service” pentru anul 2015 și modul în care au fost folosite aceste facturi, nefiind înaintate careva obiecții de Inspectoratul Fiscal de Stat.

Prin decizia din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Andrei Șalari și s-a menținut hotărârea din 02 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

În consolidarea soluției sale instanța de apel a statuat că lucrările dosarului denotă în mod incontestabil instituirea unor raporturi juridice obligaționale de vânzare-cumpărare între SRL „Autodominant-Service” și Andrei Șalari conform cărora, SRL „Autodominant-Service” și-a asumat obligația de a livra/vinde pârâtului materiale de construcție, iar Andrei Șalari și-a asumat obligația de a achita costul materialelor de construcție cumpărate.

Astfel instanța de apel a constatat că SRL „Autodominant-Service” și-a executat cu diligență obligația de a livra în adresa lui Andrei Șalari materialele de construcție contractate, fapt confirmat prin facturile fiscale FB6752192 din 02 iunie 2015 în sumă de 11420 lei, FB6752194 din 03 iunie 2015 în sumă de 7920 lei, FB6752195 din 04 iunie 2015 în sumă de 45220 lei, FB 6752196 din 05 iunie 2015 în sumă de 37150 lei, FB6752197 din 08 iunie 2015 în sumă de 23000 lei, FB6752198 din 09 iunie 2015 în sumă de 48300 lei, FB9752199 din 10 iunie 2015 în sumă de 16450 lei, pe când, Andrei Șalari nu și-a executat obligația de a achita prețul materialelor de construcție cumpărate în termenul stabilit în contract.

Totodată instanța de apel a enunțat că prin acțiunea reconvențională depusă Andrei Șalari invocă că tranzacțiile ar fi avut loc în perioada anilor 2011-2012, precum și că a achitat prețul materialelor de construcție cumpărate, însă aceste argumente au un caracter declarativ și nefondat, or, aceste argumente ale apelantului-pârât Andrei Șalari se combat prin înscrisurile cauzei, care denotă cert că tranzacțiile de vânzare-cumpărare dintre părțile litigante au avut loc la data indicată în contractul de vânzare-cumpărare și facturile fiscale, fapt confirmat prin semnarea lor de către Andrei Șalari fără careva rezerve privind perioada efectivă a livrării, cantitatea și calitatea mărfurilor.

La fel instanța de apel, cu trimitere la prevederile pct. 8, 9, 10 al Instrucțiunii privind completarea formularului tipizat de document primar cu regim special „Factura fiscală”, aprobată prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 115 din 06 septembrie 2010 (în vigoare la data întocmirii facturilor fiscale litigioase), a reținut că facturile fiscale au fost întocmite cu respectarea dispozițiilor actului normativ nominalizat, iar argumentele lui Andrei Șalari cu privire la nulitatea acestora sunt neîntemeiate.

În același sens instanța de apel a accentuat că argumentele expuse de Andrei Șalari în apelul declarat, urmează a fi apreciate ca neîntemeiate, așa cum, acestea se combat în totalitate prin răspunsul Serviciul Fiscal de Stat din 11 martie 2019, din conținutul căruia rezultă cert că, operațiunile economice între SRL „Autodominant-Service” și Andrei Șalari au fost contabilizate și reflectate în evidența contabilă a societății intimă, în modul corespunzător, astfel că acestea au avut loc, iar, pretinsele deficiențe în completarea formularelor facturilor, nu servesc temeiul nulității, or acestea nu sunt în măsură să afecteze valabilitatea actului juridic, pretinsele erori evidențiate, urmare a constatării lor de către organele abilitate,

servind temeiul aplicării sancțiunilor financiare.

În ce privește ordonanțele emise de Centrul Național Anticorupție și Procuratura Anticorupție, instanța de apel a remarcat că aceste acte nu pot fi reținute drept temei de constatare a nulității facturilor fiscale contestate, așa cum, prin actele respective nu s-a constatat că convențiile economice dintre SRL „Autodominant-Service” și Andrei Șalari nu au avut loc.

Mai mult, ordonanțele respective nu confirmă în nici un mod argumentele apelantului, în condițiile în care, acuzațiile cu caracter penal urmează a fi probate în cadrul unui proces penal echitabil, în rezultatul căruia urmează a fi emisă o sentință motivată și bazată pe cercetarea nemijlocită în ședința de judecată a probatoriului prezentat de partea acuzării și partea apărării.

La 04 iunie 2019 Andrei Șalari a declarat recurs împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului recurentul a reiterat circumstanțele expuse în fața instanțelor ierarhic inferioare, insistând că urma să fie antrenat în proces și primarul Vitalie Șalari, întrucât, potrivit autodenunțului depus de Serghei Postică, administratorul SRL „Autodominant-Service”, acesta a avut o înțelegere cu Vitalie Șalari de ai livra materiale de construcție, iar pentru a oferi un aspect legal tranzacției, facturile fiscale au fost întocmite pe numele tatălui acestuia Andrei Șalari.

La fel, recurentul a subliniat că instanța de apel nu s-a expus în privința declarațiilor lui Serghei Postică depuse în cadrul procesului penal, care a indicat că materialele de construcție au fost livrate lui Vitalie Șalari, învinuirii aduse lui Vitalie Șalari și Andrei Șalari prin ordonanța procurorului, precum și asupra proceselor-verbale de cercetare, ordonanța de recunoaștere a documentelor drept mijloc material de probă.

Totodată, recurentul a notat că instanța de fond și cea de apel și-au motivat hotărârile numai prin faptul că facturile fiscale sunt semnate de recurent.

În acest context recurentul a solicitat casarea deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 02 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea reconvențională depusă de Andrei Șalari.

La 01 septembrie 2019 SRL „Autodominant-Service”, reprezentantă de avocatul Serghei Balaban, a depus referință la recursul formulat de Andrei Șalari, prin care a solicitat declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 martie 2019, fiind expedită participanților la proces, însă la materialele dosarului lipsește careva probe care ar indica la recepționarea de către recurent a deciziei instanței de apel.

Astfel, luând în considerare cele menționate, se apreciază că cererea de recurs depusă de către Andrei Șalari a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți

participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Andrei Șalari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Andrei Șalari ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e:

Recursul declarat de către Andrei Șalari se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ion Druță

judecătorii

Tatiana Vieru

Nina Vascan